

hagyni egy kígyóborkával a konyhában?! Hát teljesen kikészítesz már! Olvassál inkább, a betűket nem lökdösöd le könyökkel. Hát teljesen meg akarsz te őrjíteni engem? Teljesen elegendem van most már belőled.

JOLÁN: *(Többiek felé fordulva, erőltetett mosolyt vesz fel.)* Azt az egyet tudja a Béla, olvasni. Ezt talán rá lehet bízni. Mondjuk, nem tudom, megérti-e, mert nem beszélünk amúgy, csak a legfontosabbakat. Mi kell a boltból. Le vannak fényképezve a dolgok, a bonyolultabbak, mosópor, öblítő, kukazsák, hogy nehogy elrontsa, viszi a kis albumot magával minden reggel. Van, mikor így is elrontja, akkor aztán egész este veszekszek vele. Be kellett idomítani. Néha fellázad kicsit, de aztán lenyugszik. Igaz, Béla?

IRMA: *(Sajnálattól savanyú hangon.)* Most miért kell így beszélni ezzel a szerencsétlen Bélával, Jolán? Van neked lelked?

(Folytatás a következő lapszámban.)

HUBAI GÁBOR

bakancslista

letenni végül a megromlott időt,
szétnézni egy hideg, ismeretlen tájban,
megkívánni, aztán átkozni a nőt,
hogy utóbb másban újra megtaláljam.

megneszelni valahol, farzsebben a békét,
hálával kinyitni az ablakokat reggel,
és elkezdeni könnyen, nem várva a végét,
többet kérdezni, de mindig csak eggyel.

elámulni erős, körút menti fákon,
kiengedni halkán egy félrenyelt imát,
hazatévelyedni nehéz éjszakákon,
magolni a leckét, hogy *mindig van tovább*.